

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 372/2016
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.В., због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чл. 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., адвоката Л.Г. из В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу 5К.423/13 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 195/15 од 15.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., адвоката Л.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу 5К.423/13 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 195/15 од 15.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу 5К.423/13 од 09.03.2015. године, окривљени Д.В., заједно са окривљеним Н.Г., оглашен је кривим као саизвршилац за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чл. 61. и 33. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1-једне године и 6-шест месеци, уз обавезу плаћања суду паушала у износу од 5.000,00 динара и трошкова кривичног поступка, солидарно са окр. Н.Г., у износу од 6.880,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 195/15 од 15.10.2015. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Вршцу, преиначио је пресуду Основног суда у Вршцу К.бр.423/13 од 09.03.2015. године тако што је окривљеног Д.В., заједно са окривљеним Н.Г., огласио кривим за продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чл. 33. и 61. КЗ и за то дело окр. Д.В. осудио на казну затвора у трајању од 1-једне године и 6-шест месеци, док је жалбу браниоца окр. Д.В., између осталих, одбио као

неосновану и окривљеног обавезао да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће донети одлуку накнадно, посебним решењем.

Бранилац окр. Д.В., адв. Л.Г., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, повреде Законика о кривичном поступку из члана 438. став 1. тач. 9) и 10) ЗКП, са предлогом Врховном касационом суду да побијане пресуде Основног суда у Вршцу К.423/13 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 195/15 од 15.10.2015. године преиначи, тако што ће окр. Д.В. ослободити од кривице за кривично дело тешка крађа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.В. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, мада је овако не опредељује, али то произилази из навода захтева да је, насупрот погрешном ставу другостепеног суда, вредност одузетих ствари обавезан елеменат бића кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и да дело за које је окривљени оглашен кривим изреком другостепене пресуде, у којој је изостављена вредност одузетих ствари, не одговара опису кривичног дела тешке крађе, већ евентуално кривичног дела ситне крађе јер се ради о радњама којима су одузете ствари у вредности од 13.500,00 динара.

По ставу браниоца окривљеног, другостепени суд је, изостављањем у изреци другостепене пресуде вредности одузетих ствари и на тај начин утврђујући чињенично стање другачије од онога које је описано у оптужном акту и уношењем у изреку, поред пакета прве помоћи и других одузетих ствари које су изостављене у изреци првостепене пресуде, поступио изван оквира свог овлашћења, односно прекорачио оптужбу на штету окривљеног и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Такође, бранилац наводи да је оптужба прекорачена и учињена наведена битна повреда поступка и првостепеном и другостепеном пресудом јер је оптужним актом окривљеном стављено на терет 7 радњи у саставу продуженог кривичног дела, којима су одузете ствари у вредности од 18.200,00 динара, а побијаним пресудама оглашен је кривим за 5 радњи којима су одузете ствари које по оптужном акту имају вредност 13.500,00 динара.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Из чињеничног описа дела које је окр. Д.В. оптужбом стављено на терет и чињеничних утврђења у побијаној другостепеној пресуди, да је окривљени из

паркираних путничних аутомобила, обијањем врата возила шрафцигером и физичком снагом, одузео туђе покретне ствари ближе описане у оптужном акту прецизираном 30.10.2013. године и изреци другостепене пресуде, у намери да присвајањем истих прибави себи не малу противправну имовинску корист, произилазе сва законска, објективна и субјективна обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ за које је окривљени том пресудом оглашен кривим, правилном применом кривичног закона.

Висина вредности ствари одузетих извршењем кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, на супрот наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, није битно, законско обележје тог кривичног дела, па уношење наведене чињенице у опис дела у изреци пресуде, за постојање дела није неопходно. За постојање овог облика кривичног дела тешке крађе, када је реч о објекту (предмету) дела, према законском опису дела потребно је да је извршено одузимање туђе покретне ствари, што значи да је предмет дела довољно одређен описом туђих покретних ствари које су одузете крађом.

Следствено реченом, неосновани су наводи захтева да из описа дела окривљеног у изреци другостепене пресуде, због изостављања вредности одузетих ствари која је садржана у оптужном акту, не произилазе обележја кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и да је изостављањем ове чињенице другостепени суд утврдио чињенично стање другачије него у оптужном акту и прекорачио оптужбу у смислу члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Исти недостатак, супротно наводима захтева, не стоји ни због навођења у изреци другостепене пресуде и других одузетих ствари (осим пакета прве помоћи), јер је у том делу чињенични опис изреке пресуде истоветан опису у оптужном акту.

Без основа бранилац окривљеног, позивајући се на повреде закона о којима је реч, у захтеву за заштиту законитости истиче да се у конкретном случају ради о кривичном делу ситне крађе, код чињенице да је побијаним правноснажним пресудама окр. Д.В. оглашен кривим за радње продуженог кривичног дела којима су одузете ствари чија укупна вредност одређена у оптужном акту износи 13.500,00 динара. Наиме, за постојање кривичног дела ситне крађе из члана 210. КЗ, важећег у време извршења дела, поред објективне чињенице која се односи на висину вредности украдених ствари (да не прелази 15.000,00 динара), неопходан је и субјективни услов који се тиче намере учиниоца да крађом прибави малу имовинску корист, односно да проузрокује малу штету, а у конкретном случају, након претреса пред другостепеним судом правноснажном пресудом утврђено је управо супротно, односно да је намера окривљеног била прибављање себи не мале имовинске користи.

Налазећи, из свих изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама нису учињене повреде закона из чл. 438. став 1. тачка 9) и 439. тачка 1) ЗКП, истакнуте у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Д.В., Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.